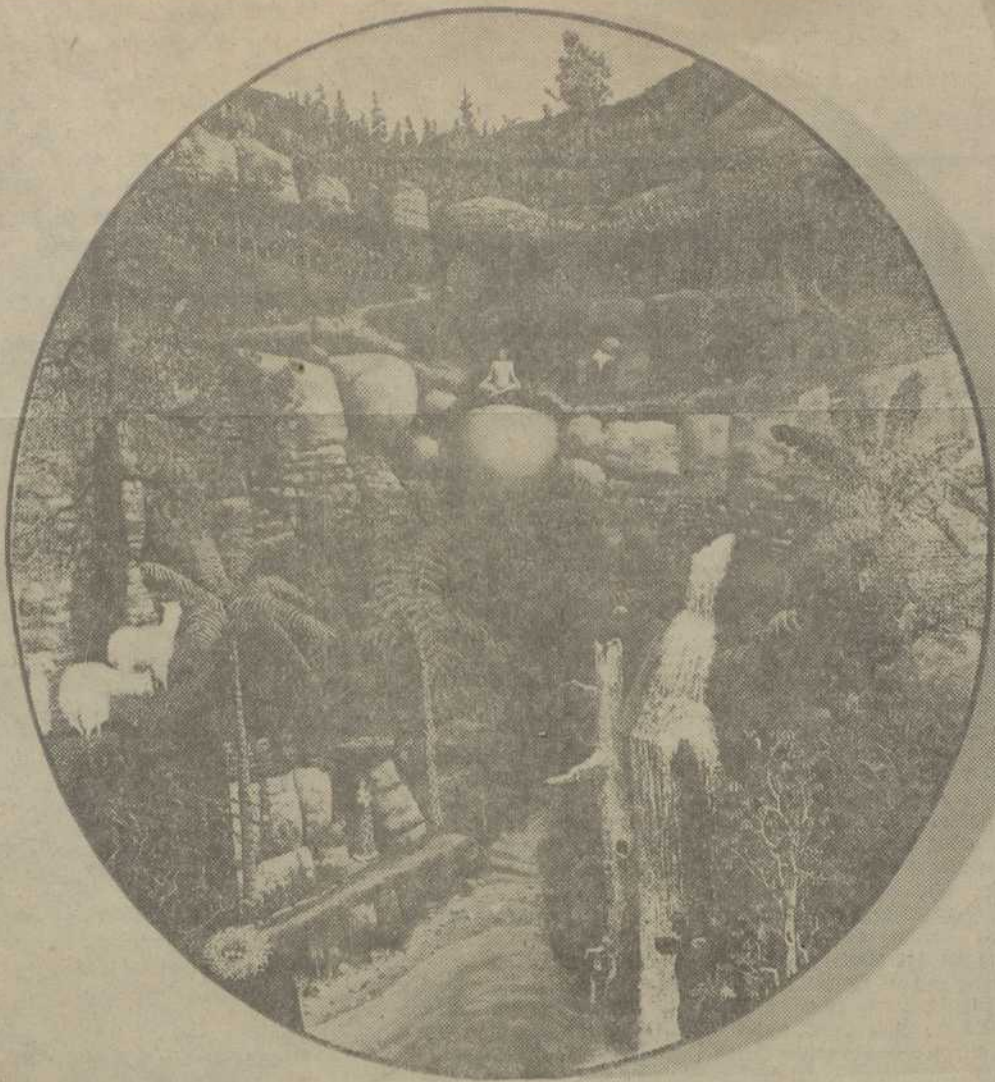

Gage Taylor : «South Aquaria» — 1973.

NEW REFORM - NIEUWS - oktober 1975
 benoitstrasse 1 - 9300 Aalst, Belgique

X Gelijkwaardige Biennale van Parijs.

De negende Biennale van Parijs (voor de jeugd) welke in het Musée National d'art Moderne (av. president wilson) en enkele aanpalende gebouwen wordt gehouden - tot 2 nov. - is zeker geen hoogvlieger. Welliswaar is het beste wat door een jonge generatie kunstenaars tot stand wordt gebracht aanwezig, maar het ontbrekt deze manifestatie duidelijk aan waardevolle uitschieters. Zwakke punten liggen trouwens in het nogal sereen karakter van de expositie. Anderzijds zijn er nogal wat kunstenaars die al te graag inspelen op de nieuwste tendenzen : fundamentele schilderkunst, travestie en video. De vragen stapelen zich op. Hoezeer zijn kunstenaars in alle objectiviteit begaan met hun werk. Met originaliteit. Met functionele creativiteit. Mijn vraag : is het niet teveel "voer voor theoretici ?

Een andere kwestie welke zich wellicht in de toekomst zal stellen. Moet een kunstenaar werkelijk van zijn artistieke bezigheden kunnen leven. Dit is wellicht fundamenteel. Omdat het er bovenop ligt dat te veel kunstenaars bekommerd zijn om bij de gepaste gerenomeerde galerij " b i n n e n " te geraken. Daarvoor worden ruime toegevingen gedaan. Te veel. Een voorbeeld zal volstaan. Dat van Linda Benglis die de koppen van de kunsttijdschriften haalde. Een foto van een uitdagende naakte vrouw met reusachtige penis was daarvoor genoeg. Nu zit zij in de Biennale met vele anderen maar niet boven het niveau. Daar zit wellicht de zwakke en gematigde indruk die wij ons in Parijs helaas hebben opgedaan.

De actuele kunst verkeerd in een krisis.